

[Inge Krogh.]

kæmper meget stærkt for at få lov til at beholde disse afdelinger dér, hvor de er. Det er meget svært at indrette en ældre bygning sådan, at den vil kunne fungere til noget andet end sit oprindelige formål.

Hanne Reintoft (DKP):

Det er efterhånden uendelig mange gange slået fast herinde, at vi alle sammen er enige om, at det er bedst, de ældre bliver i deres hjem; det er jeg også enig i, men jeg vil meget gerne have den tilføjelse: hvis det kan ske under tålelige vilkår. Når man f. eks. hører om en gammel dame, der falder ude foran sit toilet og brækker benet om lørdagen og ligger dér, til hjemmehjælpen finder hende mandag morgen, er det ikke tålelige vilkår. Når folk lider af natteangst og ikke tør være alene og har det ganske forfærdeligt, er det ikke godt. Vi kan ikke slå det fast som en evig sandhed, og jeg kan ikke acceptere, når hr. Hagen Hagensen sammenligner vores plejehjem med dødens forgård. Når vi frem til den politiske erkendelse, at sådan er de, er der kun ét at gøre, og det er at eksperimentere og bevilge og omnormere og tage hele debatten op, så vi gør det til noget andet, for der er et stigende antal ældre, der har behov for den form for omsorg, og finder vi den så trist, som hr. Hagen Hagensen gør, må man virkelig gøre en politisk indsats for at ændre de vilkår.

I øvrigt er forslaget fuldstændig uanstændigt og vidner om et totalt ukendskab til Københavns kommune. For øjeblikket er det sådan på de københavnske hospitaler, at de til plejehjem indkalder de patienter, der er skrevet op i februar 1975. Det er sådan, at de på langtidsmedicinske afdelinger må fragte meget syge patienter til Juelsminde i Jylland, fordi der ikke er plads på gangene, der er faktisk folk, der dør af det, fordi de ikke kan tåle at blive fragtet tilbage, og der er ægtefæller, der er meget ulykkelige over det; det er den faktiske situation. Når det er slået fast, er det også den faktiske situation — hvis man kender lidt til pleje af tunge plejepatienter — at forældede sygehuspladser er det mest uhensigtsmæssige, man har, og hvis man vil bruge dem, cementerer man i hvert fald tankerne om dødens forgård.

Forslaget kan simpelt hen ikke bruges, og

det burde ikke være fremsat. Dels dokumenterer det uforstand, dels dokumenterer det umenneskelighed, dels tror jeg bare, det dokumenterer, at man vil føre sig frem med et eller andet.

Ørdføreren for forslagsstillerne (Jørgen Junior) (FP):

Jeg kan jo ikke takke for nogen strålende tilslutning til tankerne, og så er der sådan set ikke andet at gøre end at konstatere det.

Begrundelsen for at fremsætte forslaget var at røre ved en situation, som vi finder er meget, meget væsentlig. Jeg føler, at bl. a. disse mange forskellige selvejende institutioner, der er oprettet, ofte oprettes uden nogen særlig planlægning, uden alt for megen behovsanalyse og af mange forskellige grunde. Jeg føler også, det havde været rimeligt at se på helheden. Jeg er da ganske enig i, at de bemærkninger, der er gjort om hospitaler, ikke på nogen måde bør opfattes således, at vi mener, at patienterne skal stuves ind på disse ganske ukritisk og umiddelbart, og jeg er da helt enig i, at kvantitet ikke er det samme som kvalitet, og at kvalitet er nødvendig. Men jeg må altså blot konstatere, at der ikke rigtig har været nogen forståelse for de tanker, og når hr. Peter Holst taler om, at vi måske kan få ideer under udvalgsarbejdet, kan jeg vist ikke have megen tiltro til det, men jeg tror nok, det bliver nødvendigt, at folketinget på et eller andet tidspunkt forstår, at hele dette område er et område, som man må se mere på, end tilfældet er for øjeblikket. At vi kun fremsætter forslaget ud fra det ønske, at der skal gøres mest muligt, og at det skal gøres bedst muligt for vore ældre, skal jeg blot tilføje for en ordens skyld.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hvis jeg skulle være lidt venlig over for hr. Jørgen Junior, hvad jeg gerne vil være, må jeg måske sige, at hvis hr. Jørgen Junior lige havde sat sig ned og tænkt lidt over disse problemer, ville hr. Jørgen Junior også vide, at det problem, som hr. Jørgen Junior rigtigt siger der skal røres ved, er et problem, som man har i samtlige amtskommuner, hvor det imidlertid mange gange kniber med at få midlerne til at slå til til at skabe